

DEBRECZENI ELLENŐR

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVOPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek: helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 frt. Félévre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr. Egy hónapra 1 frt.

Hirdetési díj: öt hasábon postáért 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdeményeknél leengedés történik. Helygátlás minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. Készlet a szerkesztő által vétetnek fel.

Debrecen, január 29.

A nagy herce-hurczának vége. Az Olympus - akarat mondani: a reichsrath hősei, imitum az ékesszólás fejeveivel hatalmasan előgönyöríték egy-egy mást s úgy megforgatták a nyárson azt a berlini szerződést, hogy mire kitálaltak, maguk sem tudták, mi az isten csodája lett belőle, - most már megpihenhetnek.

A nagy Herbst ugyan s az osztrák alkotmánypart még egy pár nagysága kissé alacsonyra lapitva kerültek ki ebből a harczból. Azt a kegyetlen igazságot, a mit Auspült szemébe mondott az osztrák alkotmánypart hajdani vezérének: "Te vagy az oka, hogy a tönkretűnt szélre értünk s te akarod most a szigorú ítélő bíró szerepét játszani."

A becsületesség nem elég. A becsületesség bizonyos tekintetben még Giskra ő exzellenzája is igényelheti magának a borralalók dacára. De azt bizonyítsa be Herbst, hogy az ő miniszteri és pártvezéri uralma alatt nem szászor jobban terheltek-e Ausztria pénzügyeit, mint a mennyre a boszniai okkupáció megterhelte?

Egyébként hiszen nem is az a bökkenő. Az utolsó vitában kimondta Herbst ur, a mi szívért nyomja. Attól fél, hogy Boszniát bekebelezi a magyar korona a tartományai közé s a szegény osztrákoknak oda kell adni utolsó krajczárukat a magyarok javára. Hinc inde lacrimae.

Nagyon derék. Tehát ha Boszniát nem Magyarországhoz, hanem az osztrák tartományokhoz csatolják, akkor nem dühösködik Herbst ur. Ez aztán világos és érthető beszéd. A mi régi jó barátunktól nem is várhatunk mást. Reméljük, hogy a magyar ellenzéknek is kinyílik a szemé, ha elolvassa, hogy az általa dicsőített férfiak mi a fő-argumentuma a berlini szerződés ellen.

Szerencsére csak 78 képviselőt tudott összehozni a hétfői szavazásnál a derék államférfi, ki nem bírja Bosznia elfoglalását, csak né a magyarok javára történjék s ki kész helyben hagyni a berlini szerződést azon föltétel alatt, hogy Andrassy bukják meg. 172-en szavaztak Herbst ellen.

Érdekesek és tanulságosnak mondható e szavazás, mert most már számokkal van konstatálva az osztrák parlamenti pártok teljes ziláltsága. Anyu sok volt az indítvány, mely fölött szavazni kellett, hogy a képviselő uraknak nem kis munkájukba került tájékozni magukat, a mi tekintve az általános tájékozatlanságot, természetesen csak relatíve értendő s még így sem merünk jól állni, hogy az indítványok labirintájában egyik vagy másik képviselő ur nem tévedte oda, a hová nem akart.

Azok, kik Pacher indítványa szerint egyszerűen napi rendre akartak térni, tehát a berlini szerződést elvetni, az első szavazásnál voltak 58-an. Azok, kik Hauserral a berlini szerződés helyben hagyását a Törökországgal kötendő konvencziótl föltételezték, még kevesebben: 32-en. 90 szavazott 181 ellen a Dunajewsky indítványa: hogy a reichsrath a berlini szerződést csupán tudomásul vegye. 164 szavazott aztán 112 ellen arra, hogy a reichsrath a berlini szerződésnek megadja az alkotmányos szentesítést.

A többség tehát elfogadta, szentesítette a szerződést; de végül megtoldta Scharschmidt indítványának felével (jellemző ez is: a felével), mely a Bosznia és Herzegovina megszállása által előidézt komoly pénzügyi helyzetéről s aggasztó államjogi nehézségekről beszél s "várakozást fejezi ki, hogy e súlyos viszonyoknak a közügyek vezetésében való szorgos tekintetbe vételét ezután s sürdörösen követelik a monarchia legfőbb érdekei."

Már most aztán igazodjék el valaki, hogy sajátkép mit akar a reichsrathbeli bölcsesség!

A közös minisztertanácsokról, és a magyar miniszterelnök bécsi utazásáról, melyet egy könyomatu lap, a "B. C." már a hét elejére helyezett kiadásba, maguk az érdektelők egyelőre mit sem tudnak. Csak az bizonyos, hogy a boszniai előterjesztések dolgában a közös minisztertanács a két állam kormányával még megállapodásra kell jutnia. Ez azonban alig történhetik addig, míg az osztrák kormány-krisis valamiképp ideiglenesen vagy véglegesen meg nem oldott.

A vágvölgyi vasut ügyében a "Pressé" nek azt tájékoztat Budapestról, hogy az engedélyesek kötelezettségét az Unió-bank veszi át s ez bizonyítja le az összes ügyeket, míg a magyar kormány garanciája továbbra is fennmarad.

A román kormány kijelentette, hogy a magyar kormány által a vasuti csatlakozások iránt tett javaslatokat elfogadja. A kormány erre egy új szerződés tervezetét küldötte meg a román kormánynak azon kérés-sel, hogy mielőbb nyilatkozzék.

Országgyűlés.

A képviselőház tegnapi ülésén a Franciaországgal kötött hajózási szerződés, konularis egyezmény, az örökségek szabályozásáról szóló egyezmény, s a szellemi s művészeti munkák tulajdonjogát biztosító egyezmény hatályának meghosszabbítását iránt, valamint a Franciaországgal kötött vámegegyezésről szóló törvényjavaslat tárgyalattott, még pedig Baross Gábor indítványa a gyűlésen.

A szűkösség nevében Bakay Nándor kijelenté, hogy a javaslatokat a szűkösség is elfogadja, remélve, hogy egy év alatt kedvezőbb szerződést lehetne kötni. Simonffy Ernő a borkivitel tárgyában emelt szót, miután azonban borkivitelnek Franciaországba igen csök-kény, a szakminiszer megnyugtatta aggodalmi felől.

A javaslatok minden egyéb vita nélkül úgy általánosságban mint részleteiben elfogadtattak.

A pestisről.

Gorcsakoff a bécsi és berlini orosz követelehez intézett sürgönyében kijelenti, hogy a ragály még mindig csak az enosztajevski kerületben, kérészetmód után nézni. Atyjának egy barátja vegre bejutatta az ifjú egy finaszraktárba. Itt holmi gajnes teendő voltak s kapott havonként 80 frankot. Ez bizony sovánny jövedelem volt, tehát másról kellett gondolkozni.

Helyet kapott a Hachette kiadó-háznál, 1500 frank évi fizetéses. Itt teendője volt: a könyvek csomagolását teljesíteni s a hirdeménny-hordókkal végezni. Zola nappal csomagolt, este verseket írt. Főnöke arról semmit sem tudott. De egyszer Zola eléig vizsgáztalan volt irodalmi kísérleteiről beszélni előtte. Ez már nem tetszett Hachette-nek. Sőt meg sem foghatta, hogy lehet valaki szorgalmas hivatalnok s a mellett poéta?

Zola nem elégedett meg e gépies állással Mindig arról ábrándozott, hogy a "Figaro" hoz bejusson. Egyszer határozott lépésre szánta el magát. Levelet írt Villemessantnak a "Figaro" főszerkesztőjének, hűvél, érzéssel telt levelet. Elfogadtatt s ez időtől kezdve a lapnál az irodalmi szemlélet vezette, itt tüntette ki legelőször fényes tehetségét.

Zola nem elégedett meg e gépies állással Mindig arról ábrándozott, hogy a "Figaro" hoz bejusson. Egyszer határozott lépésre szánta el magát. Levelet írt Villemessantnak a "Figaro" főszerkesztőjének, hűvél, érzéssel telt levelet. Elfogadtatt s ez időtől kezdve a lapnál az irodalmi szemlélet vezette, itt tüntette ki legelőször fényes tehetségét.

letnek már említett hat falujában dúl. A "Golosz" nyugtalanító híreit az orosz kormány folyvást makacsul demantálja. Különbösen a "hivatalos" muszka sürgönyökből elég legyen kőstőlótt egy, melyet az asztrakáni kormányzó a kedélyek "megnyugtására" jónak látott világnak ereszteni. - Jan. 22 én kelt az, s így hangzik: "A jan. 19-én Stanica Vettjankában megbetegedett katonarvos Grigorjeff 20-án meghalt; 20-ik és 21-ike közt éjjel meghalt Petroff irgalmas barát, mint dr. Krassovszky jelenti, erős hűlés következtében. Stanica helységben 17-ike óta, Prisis, Nikolszkoje, Udatsnoje és Michailovszkoje ben több mint 12 nap óta nem fordult elő betegség esete. A hideg 11°."

De a fekete halál dacára az orosz megnyugtató híreknek terjed tovább-tovább. Már Ruza határvárosban (Moszkva kormányzósgában) is kiűzt a katonák közt a pestis.

A "Golosz" szerint Goladajevkában utazó apácák terjesztették el a pestist.

Az orosz közlekedési miniszter külön bizottságot nevezett ki, melynek feladata a vasutakra felügyelni.

A paliczi-orosz határon cordon felállítása esetre kellő számú vonat tartatik készen a katonaság rendelkezésére.

Az oiasz hivatalos lap királyi rendeletet tesz közre, melynek értelmében az azeri és a feketetenger orosz kikötőiből érkező hajókat, szigorú egészségügyi vizsgálatnak kell alávetni és fertőtleníteni.

A betegség lefolyása dr. Kutkowszki véleménye szerint mindenkinél egyforma: - a betegek két órával előbb még mint egészen épek beszélték vele; egyszerre föfájást kaptak, roppant szomjúság fogta el őket és két nap múlva, minden erejök elfogyván, menthetlenül meghaltak.

A protestáns egyetem miképen léte-síttessék.

Ez a kérdések kérdése, ehhez szól hozzá a "Prot. Egyh. és Isk. Lap".

A szerle létező töredékszakácsokat egyesíteni kell - ugymond - ez az első lépés. Itt mindjárt jogakademiánk jutnak eszembe. Ezekben külön-külön van öt hat jogtanár. De e mennyiség csak ideiglenes, a kir. jogakademiában van nyolcz tanár, ugyanannyiinek kell majd a mieinkben is lennie.

Már a most létező jogtanári mennyiség fentartása is minő erőlködés s az iskola többi részének minő szatulásával történik! Há-ha még a jogtanárok számának szaporodnia kell, hova jutnak fősókolink? Itt az idő, hogy az apró jogi szakácskák egyesítsenek, a s-pataki a debreczenivel, ekkor kész a tíz tanárnál álló jog- és államtudományi szak. A jelzett mennyiség teljesen elég. A jeni egyetem a közelebb mut iskolai évben a jogi szakban volt kilczet rendes és két magán tanár, a zürichiben hat rendes, három magán tanár.

Az egyesítéssel csak a s-pataki i kola nyerne, mert akkor lassanként lenne erje az iskola többi fontos részét gyarapítani, alap-veit munkálátot tenni, az algyimnasium kellő osztályában párhuzamos osztályokt állítani.

Ha talán a s-pataki jogi szak nem mozdulna, akkor mozdulna a pápai jogi szak, hogy a teljes jogi szak meglegyen s már a jövő iskolai évben Debreczenben megnyitassák.

Jön a theologiai szak. Ebben hét, nyolcz tanár teljesen elég. A heidelbergi egyetemen a theol. szakban a mut iskolai évben volt hat

rendes és két magán tanár. Jenában hét rendes és egy magán tanár.

Jön a bölcsészeti szak, a tudomány-egyetem, az universitas scientiarum. Itt már a legtöbb teendő, e kívánja a legnagyobb erőfeszítést. A bölcsészeti szakban a legkisebb mennyiség, a mit hangsúlyozok, legalább husz tanár. A jeni egyetemen a közelebb mut iskolai évben a bölcsészeti szakban volt huszonhét rendes és nyolcz magán tanár. Tübingeni egyetemen bölcsészeti és természettudományi szakban huszonnyolcz rendes és két magán tanár. Ime ily számmal, pedig csak a kisebb német egyetemekből idéztém.

A bölcsészeti szak a legterjedelmesebb s szembeölelőbb. Ebben a bölcsészeten kívül természettudományok, történelem, nyelvészet, irodalom, nevelésstn stb. A gymnasiumi tanárképzede is ennek a körében.

Míg a jövő iskolai évben a jogi s theologiai szakot mint kézen levőket már meg lehetne Debreczenben nyitni: a bölcsészeti szakot a jövő évben csak kezdeményezni kellene s évről-évre gyarapítani, fejleszteni, mindaddig, míg a jelzett tanári mennyiség elő nem állott. Nehány év alatt, azt hiszem, meg lesz ez s csak ekkor létesülhet a három facultásu egyetem, s ez időtől fogva osztozhatnak aztán bölcsészeti, jogi, theologiai tudori okleveleket. De a bölcsészeti szakbeli tanári mennyiség hogy s miké állítsassék elő, ez a főkérdés. Itt mindjárt a debreczeni fősókolát illető Apafi-féle szóalpitványra gondolok.

Ez érdekelben három vagy négy éve volt már mozgolódás, de az ügy abban maradt, nem halt meg, csak aluszik; tehát minél előbb föl kell ébreszteni s az országos érdekű szellemi tényező, tudomány egyetem javára felhasználni. Aztán legközelebb tul a tiszai ref. egyházközsületre s ott épen a kitinó magyar jellemű, nemzeti létünk s jövőnkért áldozni kész Debreczen városára tekintünk s bizton reméljük, hogy jelzett városunk, megértve az ügy felekezeti sőt nemzeti nagy fontosságát, a kellő áldozatot készséggel meghozza. Továbbá a prot. egyházkerület részéről nyeredő segélyre, prot. főuraink nemes áldozatkészségére számíthatunk. Így a magyar prot. egyetem, nemzeti létünk egyik hatalmas biztositója, okvetlen létesül.

A debr. czukorgyár és gözmalom mezőgazdasági szempontból.

(Simonffy Samuel emlékirata) (Folyt. és vége.)

Attérve most feladatunk azon részére, melyben a mezőgazdasággal oly szorosan együtt függ ezen hazai iparvállalat terjesztése, és befűrdésnek akadályait megszüntetésére vonatkozó javaslatimn előadására bizattam meg; erre nézve a következőket terjesztém elő:

A hazai malomipar biztos fentartására elsődrendűleg szükséges az általános földművelési viszonyok folyamatos fejlesztése és javítása, melyre nézve a magas kormány körében és hatalmában lévő eszközökkel és módokkal közreműködhetik.

Szükséges nevezetesen a búzának nagy mennyiségben és olcsón termelése, hogy gazdáknál akkor is midőn más országok bőtermése vagy egyéb kereskedelmi viszonyok folytán a gabona ára alacsonyban áll, azt piacra hozhassák és termelési költségeiket és szükséges haszonjövendelmüket az olcsó ár mellett is fedezze valálhassák.

A hazánkban magasra fejlődött malomipar folytán a megszorodott sok malom csak akkor láthatnag el elegendő ürteni való anyaggal, csak akkor kaphatja azt az általános piaci viszonyoknak megfelelő jutányos árban, bocsátgatta fözre regényeit, s neve az irodalomban csakhamar ismeretessé vált. Vegre egy jó kiadó akadt. Lacroix szerződött vele, hogy 500 frank havi díjért évenként 3 kötet regényt írjon számára. Első regénye volt a "Rougon Maquart", s ettől fogva Lacroix kiadásában számos regénye jelent meg, melyek mindegyike hatalmas, bár gyakran durvaságig erőszakos szellemet tükröz vissza. Regényei sok ellenséget szerettek Zoának, de bámolákat is. Zola kiméletlen naturalista regényírő; egész kegyetlen meztelenségében állítja elő az életet. So-kan őt tartják Franciaország első regényírójának.

Zola magánélete a legsajátosabb jellegű viseli magán. Mindentben kimert, pontos, tervszerű. Telen, nyáron, hidegben, melegben egy ugyanazon órában kel. Délelőt regényíró, délután journalista. S a mint leül Páris közelében osó kis falusi lakosbájában irásztalhoz, fel nem kel adög, míg az előre meghatározott számu sor papíra nincs vetve.

Az ebed nála igen fontos dolog. - Mert megjegyzendő, hogy Zola meglehetősen nagyétű és a mellett iyencz.

ha a buzatermelés az országban nagy mérvű, ha a kereslet nem nagyobb, mint a kínálat. Miután malomink a mai helyzet által készítmények nagyobb részének külföldre való folytonos kivitelére vannak utalva, csak úgy állhatnak fenn és használnak akkor működhetnek, ha a külföldi piacokhoz készítményeikkel képesek az Orszországot és Amerikából olda leszállított olcsón termelt s így olcsón is elárusított búzából készített lisztet a versenyt ha nem is legyőzni, de legalább kár nélkül kiállani.

Fellette nagy fontossággal bír ma ezen követelmény, mert Orszországot és Amerika termelése és kivitele a külföldi piacokra évről-évre reánk nézve ijesztő nagy számban növekszik s azon komoly veszéllyel fenyegeti épen Magyarországot, hogy búzáunkkal és lisztünkkel azon közelebb eső európai piacokról is, hova egyedül utatvisva vagyunk nemskora egészen leszorítottunk, illetőleg csak karunkkal és tönkre jutásunkkal fogjuk a versenyt folytathatni.

A keleti és déli tartományokból - Romániából és Szerbiából - a gabona behozatalának hazánkba vámentnessnek kell lennie, hogy ezen olcsó anyagot itt feldolgozzák, vagy az itteni kereskedelem utján továbbítván, abból kellő hasznot huzhassunk.

Nagy befolyással bírnak még a közlekedési viszonyok, olcsó szállító vízi utaink a külföldre nincsenek, iparvállalati telephelyek Fiume és Trieszt messze esnek, az oda vízvutvonalok hosszúk, a szállítás drága, és fenn megevezett versenyárunk vízi utakon könnyen jut el szállítmányával mindenűve.

Ennek ellensúlyozása végett a vaspályák feladatta, hogy külföldi összeköttetéseinket s kivitelünk folytonosságát úgy általános, mint saját üzleti érdekünkűl olcsó szállítási díjszabás-lis támogassák. E részben még ma igen sok kívánni való van hátra.

A helyi és helyi szállításra nézve is a vidéki malmoknak azon méltányos kivánságok volna, a vaspályákhoz, hogy a mut Budapest gabonakereskedelmé s malomipara régi időtől gyámoltattik az oda szállított gabonamétrek jutányosan kiszabott úgynevezett különböztes szállítási díjtelekkel - Differenzial Tarif: - akként figyelembe és hasonló kedvezményes lennének részesítendőek néhány hazai vidéki városok is, melyeknek kifejtéssel gabonakereskedése, valamint jelentőséggel bíró nagyobb malomvállalata van, minek folytán azok helyi központoknak méltán tekinthetők. Az általuk szükségelt és használt éleltemű és tüzelő szén jutányos különböztes díj mellett lenne szállítandó.

Az "István" gözmalomra különösen kívánatos lenne, ha az északkeleti vasut szállítási díja a buzára különlegesen s előnyösen szabhatók ki, hogy ennek folytán képesette lenne a tisztavideki drága aczós búzához szakszerű keverésű, a sárga, puha és olcsóbb Szatmár, Bereg- és Ugocsa megyei búzafajokat is beszerezni.

A közönbányaipar, hogy a gyár vállalatoknak olcsó tüzelő anyagot szolgáltatasson a kormány részéről lehetőleg kedvezmények és könnyítésekkel lenne gyámoltandó, a bányamező - Feldmass - adó fentartása mellett a bruttó termelvényből felszámított bányavám - Frohne- mellőzendő, helyette inkább a kevésbé terhes tisztá jövedelem utáni adó lenne behozandó.

A részvényekre alkult gyáripár vállalatok által fizetendő 10 száztól adó a tisztá jövedelem után kivette határozottan magas és terhes az ügy, a mint az adótörvény a tisztá haszonkiszámtását rendeli. Állam és nemzetgazdasági élvek szerint helyesebb lenne, ha csak azon tisztá jövedelmi rész lenne 10 száztól jövedelmi adó alá vonandó, a mi a részvényesek közt valósgalag kiosztatik, a beruházás, terjeszkedés, tartalék vagy forgalmi töké nevelésre fordított része a jövedelemnek menteték fel az adó alól, ha ugyanazon vállalatban benmarad és külföldre nem vitetik.

Ugyan töké és vagyonszeropítás mellett fejlődhetnek erős és később - nagy forgalmu iparvállalatok, és azon adó, melyről az állam most inkább csak látszólag lemond, többszörösen vissza lesz pótolva később, az iparvállalat nagyobb forgalmu folytán fokozódott tisztá jövedelem, illetőleg osztalék után járó adó által.

Visszavonultan a világtól, csaknem azt lehet mondani, hogy embergyűlölő. Nem szeret semmiféle társaságot, kivéve barátait. Ezek közt vannak: Daudet, Flaubert, s a hires muszka regényíró Turgenjev, kiket ő mind előbb helyez magának. Barátaira búszke s csaknem gyermekies vonalommal viseltetik hozzájuk.

Sajátságos tekintetet nyújt irók udvara. Csirkék, tengeli anyuk, disznók stb. képezik annak lakóit mely sajtásóság környezetépsu nem hagyja következtetni garája minőségére. Általában Zola egész életmódja olyan, mint egy echt párizsi nyárspolgáré.

Erdekes világot vetnek Zola egész jellemére azon szavai, melyeket egy alkalommal, midőn szemere hányták kiméletlenségét, - mondott: "Irhatnak rólam, a mit akarnek, de nekem is van jogom azt beszélni másokról, a mit gondolok."

A "Figaro" után: Gy. I.

A "Debreczeni Ellenőr" társajja.

Zola Emil.

A 30-as években dult heves irodalmi harchoz, melyet a romantikus Franciaországban élőkön egy Hugó-val, Dumas-val stb. a classicusok ellen kiváltak, hasonlít az a küzd-lelem, mely a modern realistik s idealistik közt a legujabb korban felmerült s melynek központja Franciaországban - azt lehet mondani - Zola Emil, a hires regényíró és journalista, a nélkül, hogy ő ezt tudni látszanék.

Másfelől igen élénken részt vesz a küzdelemben s hatalmasan ostromolja az ellenfelet.

Igen heves a harc, de minden valószínűség s emberi számítás szerint a realistik győzelemmel fog végzdni. Különbösen nem is lehet másként. A szigorú következetesség is ezt kívánja. De ne térjünk el tárgyunktól. Zola Emilről akartunk beszélni. Lássunk tehát

méhány kiszakított lapot e rendkívüli férfi életéből.

Franciaország fővárosában vagyunk. A Pantheon-téren egy halvány, hosszú, sötét hajú fiatal ember közeledik egy ott álló leányhoz. Egy Quartier-Latinbeli grissete az, ki, úgy látszik, régóta vár az ifjura.

- Nos? kérdi a leány az érkezöt. - Semmi! válaszol az ifju. Egyetlen jó barátot sem találtam.

- Pedig én még ma nem reggeliztem, mond a leány. - Én sem.

- Hát nem fogunk ma semmit sem enni? Az ifju gondolkozik; hirtelen elhatározza magát: 10° hidegben leveti felsőruháját s oda nyújtja barátójának: - Vidd ezt a zálogházba s végy magadnak ebédet.

Ezzel elisiet. Reszkette a hidegtől, egy ingben ér szállására. Az idő nem tartotta fenn a grissete emléket; az ifju neve: Zola Emil.

Zola atya olasz volt. Emil Triesztben született. Atya halála után anyjával Párisba

ment, kérészetmód után nézni. Atyjának egy barátja vegre bejutatta az ifju egy finaszraktárba. Itt holmi gajnes teendő voltak s kapott havonként 80 frankot. Ez bizony sovánny jövedelem volt, tehát másról kellett gondolkozni.

Helyet kapott a Hachette kiadó-háznál, 1500 frank évi fizetéses. Itt teendője volt: a könyvek csomagolását teljesíteni s a hirdeménny-hordókkal végezni. Zola nappal csomagolt, este verseket írt. Főnöke arról semmit sem tudott. De egyszer Zola eléig vizsgáztalan volt irodalmi kísérleteiről beszélni előtte. Ez már nem tetszett Hachette-nek. Sőt meg sem foghatta, hogy lehet valaki szorgalmas hivatalnok s a mellett poéta?

Zola nem elégedett meg e gépies állással Mindig arról ábrándozott, hogy a "Figaro" hoz bejusson. Egyszer határozott lépésre szánta el magát. Levelet írt Villemessantnak a "Figaro" főszerkesztőjének, hűvél, érzéssel telt levelet. Elfogadtatt s ez időtől kezdve a lapnál az irodalmi szemlélet vezette, itt tüntette ki legelőször fényes tehetségét.

Zola nem elégedett meg e gépies állással Mindig arról ábrándozott, hogy a "Figaro" hoz bejusson. Egyszer határozott lépésre szánta el magát. Levelet írt Villemessantnak a "Figaro" főszerkesztőjének, hűvél, érzéssel telt levelet. Elfogadtatt s ez időtől kezdve a lapnál az irodalmi szemlélet vezette, itt tüntette ki legelőször fényes tehetségét.

Zola nem elégedett meg e gépies állással Mindig arról ábrándozott, hogy a "Figaro" hoz bejusson. Egyszer határozott lépésre szánta el magát. Levelet írt Villemessantnak a "Figaro" főszerkesztőjének, hűvél, érzéssel telt levelet. Elfogadtatt s ez időtől kezdve a lapnál az irodalmi szemlélet vezette, itt tüntette ki legelőször fényes tehetségét.

Zola a journalistica mellett megkísérelte a regényírást. Kisebb-nagyobb anyagi sikerrel

szára, min-... 1. Utmuta-... és mely... Utmutatás a... dínyre mi-... miveléről... asági, kony-... pánánál. -... gánlevében... zól, így írja... ócsarnoka is... isztus hely-... artókodik a... két emeletre... man azután... tti testőrök... márványfalak... nagy, szép... két eme-... g terembe... a házszás... damaszba... máriszvá-... l. Itt a szé-... nit és beve-... me, mely tele... mek képek... két oldalt a... tám nélküli... ültek. A tem-... fauteuil, zepén ékes, el. Féltizen-... foglalták. Két... kézőző mon-... és rendezi... az első sor-... júni, csupa... ölygek közé... öket - bár... oppant meg-... oldalt, szem-... onseigneur s... t a pápa... éresek, a kik... kisérlet -... endére mind... a nép vet... lva mindenki... fali székek... on tartja a... it és egymás-... térdelő? -... lalt, valamint... nki sem ért;... lötte térdelő... a protestáns... mint képmu-... Az első fal... jött. ma harmincz-... egyenkint be-... tva, olaszul... egy magyar... nösen ajánlja... szul s miu-... hogy e szép... ul folytatta:... reliquiók. -... mondá neki... mikomra. le lábát nem, férfiak is. HAZ. 5. sz. én által adatik: nete. Imre. old. Szerecsére csak 78 képviselőt tudott összehozni a hétfői szavazásnál a derék államférfi, ki nem bírja Bosznia elfoglalását, csak né a magyarok javára történjék s ki kész helyben hagyni a berlini szerződést azon föltétel alatt, hogy Andrassy bukják meg. 172-en szavaztak Herbst ellen. Érdekesek és tanulságosnak mondható e szavazás, mert most már számokkal van konstatálva az osztrák parlamenti pártok teljes ziláltsága. Anyu sok volt az indítvány, mely fölött szavazni kellett, hogy a képviselő uraknak nem kis munkájukba került tájékozni magukat, a mi tekintve az általános tájékozatlanságot, természetesen csak relatíve értendő s még így sem merünk jól állni, hogy az indítványok labirintájában egyik vagy másik képviselő ur nem tévedte oda, a hová nem akart.

